

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH CATALANISTA

Any 4.—Núm. 143.—Diumenge 3 de Maig de 1903.

LO QUE VOLÉM

«Volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrecs públichs: volém Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils sino tot quant se refereixi á la organització interior de nostra terra; volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya's fallin en última instància's plets y causas; volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la faciltat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forosa presti servy tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

Las darreras eleccions

Negar o atenuar quan menys lo triomf dels republicans a Catalunya en la darrera lluita electoral, fora senzillament ridicol, y no serèm pas nosaltres qui ho intenti. De bon grau regoneixèm que l'ideal republicà ha vensut noblement, imposantse als mateixos que sense entusiasme'l defensavan. La seva victoria, que ha sigut completa, no deu regatejarseli, com no's pot regatejar tampoch la derrota esparveradora dels carlins caciquistas y dels pseudo ideals ab que prenen ampararse's dels distints partits de l'Espanya monàrquica actual. Donar a cada hu lo seu, és obra de justicia y de conciencia.

Després de les esmentades forsas, l'única que n'ha sortit ben llurada d'aquesta campanya, ha sigut la del Catalanisme. Es veritat que sense'l desenvellament republicà, lo Catalanisme hauria portat a les Corts de l'Estat Espanyol, quatre o cinc diputats més; però, ningú dubta que, acceptant los aconteixements tal com han vingut, lo Catalanisme s'és demonstrat com l'únich moviment sà, conscient y fort, del qui' es possible esperar quelcom a la nostra terra.

Les circumstancies de lloc y temps han obligat al Catalanisme a accentuar son aspecte de negació ferma y decidida, en lo que fá referencia a la tasca dels nostres governants. Per això la guerra que nosaltres hem fet al caciquisme, a la corrupció política y administrativa, als vicis històrics de l'Espanya morta, iou y continuará essent ben rebuda per tothom. Lo sentiment de protesta apareix avassallador y unànim, sobre tot en aquelles regions que com Catalunya senten desitjos de millora y tenen variades ànsies de vida. Y com es innegable que las afirmacions positivas y orgàniques del Catalanisme, per dissort, no són més que patrimoni de la nostra classe intel·lectual, no han arribat a ésser compreses pel poble y per la massa inconscient, d'aquí que l'espirit de protesta hagi cristal·litzat en la forma republicana, la més coneguda del públic, la que a son judici més bé sintetisa's ideals de justicia, de llibertat y de progrés.

Aquest fet que una observació se ria y imparsial possa fòra de dubte, constitueix pera nosaltres una esperança, més encara, una seguretat complerta en lo triomf definitiu de la nostra causa. Prescindint dels homes que han dirigit l'actual moviment republicà y quina critica es ben fàcil, ha de convindre tothom en que las masses quells segueixen han obrat de bona fe, d'enlluernament que senten y las ilusions que's forjan ho demostren palesament. Vindrà ben aviat lo desengany, no's farà esperar gaire la desilusió, y allavors lo poble honrat, la massa que pot atucinar-se en un moment determinat però que conserva sempre un fons innegable de dignitat y de pureza, comprenderà qui són los que li senyalan la ruta veritable pera conseguir la desitjada regeneració.

Per això entenem que la tasca que ha de realisar d'ara endavant lo Catalanisme, es verament trascendent. No n'hi ha prou ab que conservèm las fortíssimes posicions guanyadas, no n'hi ha prou ab que per demunt de les posicions quina desfeta'n amerisse espurnejí tranquil la flama del nostre amor a las reivindicacions patrias. Es necessari que ab noblesa y ardiment devallèm al tressor de la lluita cada vegada quell deber ho reclami, no tant pera conseguir la victoria com pera anar infiltrant de poch en poch en l'esperit del poble la justicia de las nostres aspiracions, fins a fer comprehensible d'una manera práctica, real y positiva que la llibertat y el progrés que anyora sols pot portar l'ideal catalanista.

Pèmila aquesta feina, destruïmlas falsas llegends inventades contra nosaltres pels que tenen interès en

explotar al poble. Ja veurèm com aquest nos obrirà ls brassos, y quan caiguin los ídols de fanch, quan se aplaquin los aires d'agitació que avuy s'hán desencadenat, quan se sosseguin las passions somogudas per la demagogia blanca y negra, lo Regionalisme serà l'ideal de tots, lo consol de tots, la sola esperança y l'únich remey dels individuus y dels pobles que vulguin salvarse.

L'OBRA DEL CARLISME

Lo carlisme ha escrit un capítol més de sa història dels darrers anys, que no es altra que entopir—y si pogues anular—a tot moviment social o polítich que, proposantse realisar algun dels ideals que ell diu que té, se atreveixi a aclarir bandera propia y no admeti entre sos directors als capdancers de l'ans fortíssim partit tradicionalista, avuy miser y escanyolit partit carlí—o jaumista,—ab tota la inència que aquells senyors tenen ben demostrada, ab totas llurs conxorrxas ab los que tindrian d'ésser los llurs enemics més aborrits, ab tot llur desredit entre la massa de bona fe del mateix carlisme, ab tota llur completa orientació cap a la guerra civil, que ja no més a Espanya y al Miroch és tinguda com a medi d'implantació de nous régims polítichs.

Quan, ja fa anys, la falta de talent de Don Carles y'l caciquisme a que desenfrenadament aspiraven alguns senyors, foragíat del partit a n'en Nocedal, potser son mellor membre, y ab ell a la part més sana y numerosa del carlisme d'allavors, aquells senyors van donar l'ordre d'extermini contra l'integrisme, la bandera que alsava en Nocedal, forsa més llògica, simpàtica y de pervindre que la carlinà; y ab tot y coincidir ab la d'ells en los lemas «Déu y furs», va escandalitzar a tots los qui imparcialment y de fòra estan ho contemplavam, la repugnant guerra personal que's feu a Don Ramón, contra qui, no ja en discussions serias y nobles, sino en libellos y follets asquerosos, abocà'l carlisme oficial tots los dictaris, sarcasmes y paraulades del repertori dels *requetés*, las que no usava ni pera'ls demagogos y ateus.

Allavors ja's vegé usat aquest honrosissim procedimedt electoral aplicació perfecta d'alló de quedarse ell's guerros ments llur contrari's quedés cego; y evidenciant llur bona fe y amor a la causa de Déu y de las llibertats regionals, s'ha vist als directors del carlisme fer tota mena de pactes deshonrosos ab los governs lliberals de la dinantia regnante pera impedir l'elecció d'en Nocedal; se'ls va veure destruint ab perfidia y sanya incomparables, la massa catòlich-fuerista del Nort pera que sortis diputat un sagasti, un conservador, un republicà, qualsevol enemic, segons ell's mateixos, de tot llur programa; en lloc del gran orador qui n'era no més dels procediments de D. Carles y sos concellers.

Planas de fanch y de deshonra valen ésser las que en aquellas campañas escrigué a Basconyà'l carlisme oficial; de llot y d'ignominia las que omplí ab sa conducta en lo moviment de restauració religiosa significat per la peregrinació nacional obrera del 1894 y per l'obra dels Congresos Catòlics, esterilitat per lo carlisme, com sab tothom y cent cops se li ha retret.

Y nova aplicació d'aquesta conducta que si pera'l partit es suicida, devant de Déu y de la patria's carrega ab responsabilitat inmensa y afront inesborrable, es lo procedir d'aquest estol de vius seguits per un aplech d'honorats inconsients, en las darreras eleccions, a Catalunya.

Lo catalanisme, com en Nocedal, com los zelosos promovedors del moviment catòlich obrer, com los dignissims prelats que iniciaren l'obra dels Congresos Catòlics, no ha subordinada, porque no podia, ni devia, ni deurá mai si no vol desnaturalisar-se, sa campanya electoral a las conve

niencias dels caciquets y cacicons qui per haver deixat que en campanyas anteriors llur bona gent aportés son concurs a la nostra obra, ja's creyan ab dret de mangonejar y imposar candidats y orientacions; y aquest *pecat* del catalanisme, reduït senzillament a voler que cada hú mani als seus y que las aliances siguin tals y no fusions y confusions, l'han volgut venjar los carlins desborant, segons llur sistema, la victoria dels nostres candidats, intentant, per medi de falsetats que han bocadas a dojo desde llurs periódichs, desorganizar lo nostre cós electoral, apartarne a la gent de bé qui no capeix que sota't títols de periódichs tradicionalistes hi cuejin miserables ambicions personals y s'hi estampin mentidas descarradas y que tal senyor tingut per fidel seguidor de venerables programas, sigui un senzill infatuat, amich no més de quel tinguin per personatje, y capás, quan vinguin mal dadas, de trahir, al Senyor y a mil Senyors que hagués promesa fidelitat.

Per sòrt, y com ja preveya tothom, lo bon seny de la gent catalana ha impossibilitada aquesta obra nefanda y abominable; lo carlisme, pesi al quixotisme ab que en meetings y diaris baladrejava fer lo «vaig arribar, vegi y vaig vèncer» de César; pesi a haver presentat a Barcelona (entre venerandas *milocas*, és cert) a son orador, més eloquent y prestigiós, y per altres districtes personas queans del catalanisme tenien indiscutible llur triomf; pesi a l's illigas y contractes públichs ab lo caciquisme que no més dos anys enrera's havia ajudat a soterrar; pesi a sa anticristiana campanya de disfamació; pesi a la ajuda del Gobern y de sos satèlits, pesi a las rodas y suplantacions de que públicament se l'ha acusat y no ha sabut desmentir, ha tingut una derrota vergonyosissima, no ha tret un sol diputat en tot Catalunya; y ha quedat moralment mort pera demanar lloc en la lluita que's catalanistas, com a aymants del progrés, de la pau, de la cultura y de la llibertat de la Pàtria sostenim contra las agrupacions políticas que representan lo contrari.

Los capitostos del carlisme a Catalunya haurán baixat a la tomba política d'ahont no tenen de sortir, no pas en piadosa pau, sino ab las maladiçions de tots llurs companys entusiastas del tradicionalisme, però de sentit pràctic, y ab lo goig ab quells qui lluitèm per Catalunya hem de veure com cauen corcadas las barres d'una disciplina opresora que en aquestes eleccions ha privat de votar ab nosaltres y de cooperar al nostre salvador moviment a germans de rasa qui per llurs energies, per llur bona fe y per llur amor a Catalunya poden ésser, com han estat, fermes y valiosos cooperadors de la gran obra nacional.

No; no'ls hi envejèm als prohoms del carlisme català lo goig d'haverse ensorerrat aterrant ab ell's a alguns qui foran dignissims diputats per Tarragona, Girona, Vich y altres districtes catalans. No la són repetida, no, la fet de Samso. Ells prou han quedat esmolcats; lo nostre Temple cada jorn es més fort, més gran y més altívol.

T.

govern se val pera matar las iniciativas dels carlins de baix, pera fer la guerra als catalanistas y apoyar als cacichs, com ha succeït a Barcelona, Vich, Girona, Tarragona y altres llocs. Per això, per representar lo que havén dit, no podem menys, los regionalistes, d'alegrarnos d'aital fracàs. Però lo pitjor del cas es que han sigut vensuts pels mateixos carlins que cansats de tals cacichs y de veure que sos esforços sols servían pera satisfacer las ambicions de quatre polítics d'ofici, pera fer lo joch del govern y pera lluitar solzament contra los semblants los regionalistes vells catòlics, han volgut desfeser y donalshi una llissó, perquè és de notar que han sigut derrotats a pesar de l'apoyo oficial y que han tingut molts vots menys que altres vegadas, probablement de quells carlins no'ls han votat; com per exemple, lo Sr. Sanz, quefe de Navarra que ha sigut vensut a Pamplona per un carlí, que segurament no es de la corda. De manera que's carlins centralistes de dalt han sigut vensuts pels carlins regionalistes de baix. Per això tal derrota es una victoria pel regionalisme.

Hora es ja de quells carlins de cor obrir los ulls y vegin que's quefes que's manan sols serveixen per sostener lo que els odian, com ha passat a Vich, a Santa Coloma, Girona, etc., ahont los carlins deixantse portar de sos sentiments regionalistes, del sentit comú que's diu que afavorim a nostre semblant, estaven tots disposats a donar son vot als candidats catalanistes, però pera obeir las instruccions de sos quefes, molts no ho feren, no obstant no presentarse cap carlí, motiu pel qual han guanyat los candidats del govern. Los que ho han fet bé han sigut los carlins de Manresa, que desobeyen las indicacions dels quefes superiors, votaren al señor Leonci Soler, catalanista.

Precisament lo que ha perdut sempre als carlins ha sigut l'ofegar sus iniciatives pera obeir als que's manan; proba d'això es lo que passà ab motiu de la pèrdua de Cuba que tots creyan era l'hora oportuna de donar un cop d'Estat, però no ho feren pera acatar als cacichs, los quals ara confessan que realment era l'hora oportuna.

Però si'l fracàs dels carlins *oficials* es una victoria pels regionalistes, no ho es pas pel govern, a qui ha sapigut molt greu, per lo que's veu, puig tracta de ferlos senadors, tot lo qual es un motiu més de satisfacció pels enemics d'un govern centralista.

X.

Lo triomf de la reacció

En las poblaciones populosas ahont hi predominan grans masses obreras afanyosas de perfeccionar llur condició y cregudas de que aqueix perfeccionament dependeix d'un simple canvi de règimen, en las darreres eleccions hi han triomfat las candidatures republicanas. Lo resultat obtingut ha sorprès als mateixos organisadors de la campanya, que may havien pogut somniar un triomf tan colossal y tan complet d'la seva causa. Mes aqueix triomf del republicanisme espanyolista, es lo triomf de la llibertat, de la democracia y de la república?

La darrera paraula sobre llibertat pels jacobinistas, es un gorro frigi unitarista y despòtic al mateix temps que sintetisa lo llibertinatge individual. Volen l'igualtat humana y convertir l'home en esclau de l'Estat. Defensan la llibertat individual y anatematisan la de la nacionalitat, de la comarca y del municipi. Predican la democràcia y al propi temps lo deber que diu que té tot lo jovent espanyol sense distinció de classes de deixar de ésser homes lliures pera empunyar las armas y convertirse en instrument d'una tiranía. Adulan a l'exèrcit sense considerar que aqueix és y será sempre lo seu major enemic. Republicans d'una república indefinida, uns moments federal, altres unifor-

mista per tots quatre costats y a vegades militarista o llibertaria, volen ésser los únichs redemptors de la classe obrera, los únichs democràtics y los únichs regeneradors de l'Estat.

Es precis comprender que als catalans ni's Salmeróns ni's Lerroux nos tenen d'ensenyar lo que es democràcia y llibertat, que mentrells ells perteneixen a una rassa que no ha admès mai ni una cosa ni altra, Catalunya fou durant molts segles la terra clàssica de la llibertat. Per això avuy ab l'ànim apesarat al veure: a tan gran nombre de catalans que segueixen inconscients las doctrinas d'aquests falsos redemptors, no podem menys que cridar ben alt que la victoria obtinguda pel republicanisme en las darreras eleccions no es ni'l triomf de la llibertat ni'l de la república, sió que es lo triomf de la reacció. Es una reacció cap a las barricades de trenta anys enrera, sense cap fi pràctic, una reacció que amenassa de mort l'industria, lo comerç, la riquesa, tota la tranquilitat pública y la vida de l'Estat. No es la república tampoch la que ha triomfat, sinó'l descontent de las classes mitjans, la desesperació dels desamparats de la fortuna que sugestionats per predicaires sense conciencia han cregut que l'únich remey contra's seus més consistia solzament en lo canvi de la corona que simbolisa'l poder de l'Estat per un gorro frigi.

Y per acabar diréns als senyors republicans unitaristes que estem ja cansats de que se'ns insulti ab tot lo descaro desde las planas dels seus periódichs y en los seus meetings. Si nosaltres no'ls contestem sempre, no es per falta d'arguments ben soltis, sinó perquè en aquest cas nos sobra la bona criansa per no admetre en nostra defensa armes indignas y baijas. Han d'entendre, senyors reaccionaris rojos, que un moviment social que's basa en las autonomías regionals y municipals, que porta escrit en sa bandera'l servet militar voluntari, la contribució progressiva, la supressió dels impostos que fan difficult la vida del pobre y que admet en son si a tota la gent de bona fe si quin quins vulguin las seves creences en altres ordres y sigui'l que's vulgi lo seu origen, no pot ésser reaccionari ni atrassat. Los reaccionaris y atrassats són ells que no portau cap lema en llur bandera y que demà desfán a cops lo que avuy han unit artificialment.

Si lo avansat y progressiu consisteix en insultar una religió professada ab fe per la majoria del nostre poble, en calumniar cada moment als seus sacerdots en nom de la llibertat de pensament y en somniar una república de guardarropia, ab las quatre grans unitats proclamadas per en Salmerón, alashoras sí que nosaltres som reaccionaris en tota l'extensió de la paraula. Y vetaquí perquè són ells més avansats, perquè són exclusivistes y nosaltres tolerants.

Res de centralisme

Si a Espanya's fés un plebiscit, es del tot segur que s'obtindria una forta majoria a favor de la descentralització. Los polítics, no pòdents menys de fersen càrrec d'aqueix estat de l'opinió, predican que estan disposats a donarla, però que es precs estudiarenlo bé.

Malgrat las promeses que's venenent, no arriba mai lo moment de implantar las reformas que desitja'l país, y es perquè los governants estan convencuts de que lo que ells donan no satisfaferà al poble.

Los centralistes, prenen peu de las queixas dels públics, diuen, realment teniu rahó: això de que per la cosa més petita's tinga de recorrer a Madrid; que un expedient dormi anys y més anys sense resoldre, es cosa fastigosa y que es precis posarhi remey. Còm? Donchs donant facultats als Gobernadors civils pera que puguen fallar expedients y resoldre tots los

ORNAMENTS D'IGLÉSIA

DE LA

ANTIGUA FÁBRICA
de SEDERÍNS Y TALLER
de BRODATS
Fills de Miquel Busí
BARCELONA

Teléfono, 42

Teléfono, 42

RAMBLA DE S. JUAN N° 48

Artística para Salones

en Bronzo

Bronzo-Or

Plata Santamaría

de la casa

A. y A. Santamaría

BARCELONA

ORFEBRERÍA RELIGIOSA

assumptos. Y ab això creuen ja haber donat satisfacció al país; però tot y volgut enganyar a n'aquest s'enganyan ells mateixos, puig avuy tot hom comensa a entendre lo que li convé, y sabèm que de las promesas d'aquella gent no's pot esperar res de bò.

Ara mateix lo que està passant sobre l'ordenació de pagos dels Ajuntaments és molt graciós. Hi ha en lo decret de referència una llarga llista d'articles, tots ells impracticables y que sols serveixen per poguer processar alcaldes, quan aquests no sian a gust dels cacichs. Per l'esmentat decret se concedeixen atribucions als governadors pera que, sense necessitat de consultar al Ministre, pugui resoldre totes las dificultats que aquella llei vaja creant als Alcaldes, ad-huc l'autorizar sian classificats com obligatoris pagos que en lo decret venen compresos com a diferibles y voluntaris. Tenim que, las partidas referents a sòus d'empleats són classificadas com diferibles, no podent per lo tant ésser satisfetes si abans los Ajuntaments no tenen cobertas totes las atencions obligatorias; y com en aqueix cas són molt contats los Ajuntaments què s'hi troben, resulta que los Alcaldes se veuen obligats a demanar als Gobernadors autoriació pera pagar als empleats.

Això, a més d'ésser denigrant pels Alcaldes, resulta de un sabor separatista, ja que hi ha governadors que ho autorisan y altres que no ho volen fer, yns trobem que, no obstant los desitjos de la gent del Centre de no concedir privilegis que no favoreixin a tots per igual, cada casa és un mon, com se sol dir, puig mentres en un lloc se pagan los empleats a altres tenen que dijunar, perquè hi ha governadors que no volen esmenar la plana al Ministre.

Estèm ja cansats de dir que la situació d'Espanya és dolenta y que no pot seguir gaire temps més així; però els politichs no volen ferne cas de les nostres prèdicas, y creuen que per anar tirant n'hi ha prou ab fer veure que poch poch van llegislant en lo sentit que demana'l país, mes són tan malvats o tan tontos que cada vegada que reforman una llei en sentit, segons ells diuen, descentralizador, encara ho enredan més.

Desenganyinse; lo que demana y vol lo país és que pugui administrarse per si mateix, en la forma que ho fan las provincias del Nort. Tot lo que no siga això, serán paños calientes que de res nos curarán, y'l poble seguirà cridant, cada dia més fort, que del centre no'n vol res.

L'esbojarrada

Es una tarde d'un diumenge de Mars lletja, com sol dirse.

Munió de núvols rodan per l'espai formant carotas y figuraz raras, dépressa, corrent: ara empaïtants, com volgutense donar un bes monstre, ara juntants, ara desfentse; més corrent sempre a l'impuls de l'huracà. Los gegantins xops del proper torrent se vinclavan vensuts espètigant llurs socas; de quant en quant, un fort barrufet aixecava una columna de pols, alta... alta... com si's volgués confondre ab las lleugerases boiras.

Las fadrinetas del poble, impossibilitades d'anar a ballar, acompañadas de sos aimants, probavaient de eixir a passeig, fins al torrent no molt llunyà en busca de violetas, mes a l'esser fòra del poble, hont lo vent rebatia fort la terra que aixecava, per ses caras aixeridas y rialleras, s'espantavan y ab la mà al cap perquè no s'esbolejessin sos cabells, se'n entornavan.

Una d'aqueixas, la Carmeta, girantse a sas companyas, pegà fort riallassa, com era sa costum, puig sempre reya, valentlly això lo nom de l'esbojarrada, y las hi digué:

—Vergonya que'n sà por lo vent!
—A mí encara m'agrada, que'm pega al radera y'm fa correr! —Vergonya, vergonya!

Y agafà ab forsa la mà de son baillor y s'allunyà, rient a grans riallas, de ses amigas.

Inútils foren los prechs de son baillor, un bon Jan, y dè cor noble.

Ella avansà rient y ab goig perquè veyá un dia diferent dels altres, fins al torrent, en lo que hi cullirà la flors preuadas.

Y'n cullí una... y dues y tres, mes això no la satisfeia. Ne volta molts.

Veigé la Carme un violer cubert de flors, mes era a l'altra banda del torrent, ahont no hi podia saltar sens perill de caure... Lo seu genit viu, sa voluntat acostumada molt poch a subjugarse, la feu decidir. Saltà, relliscà al posar lo peu en una pedra mitj coberta de molsa, y caigué casi estesa al mitj de l'aigua, donant un pahorès crit.

Son ballador hi va correr espantat, tremolós, creyent que havia près mal sa bella parella.

L'aixecà agafantla per son escaigut cos, que no deixà y que com bras de ferro, l'estrenyia ab dalit contra son cor.

Y'l mirà folla d'amor la Carme, no com abans que sempre reya, y així anaren torrent amunt sens dir-se un mot, parantse de tant en tant pera mirarse, per suspitar y avant altra vegada, a poch a poch com si's dolgués de deixar aquella vall en la que tant ditxosos s'hi trobaven.

Instintivament caminaren fins a entrar al poble, esma-perduts, no's desjuntaren fins al sentir una veu, que ab un somris burleta, piè de mala intenció, los hi dirigia una dòna.

—Veig que no vos espanta'l temps!
Allavors, se separaren baixant abdós los caps, avergonyits.

D'allavors ensà ningú veié riurer com abans a la Carmeta.

No falta qui, enterat del modo que los sorprengueren, pensà mal de la pobre Carme.

No falta, no, qui enterat de que sortiren sols aquella tarda en que no se veia ningú pel terme, clavà sa llengua verinosa en l'hora de la Carme, ferintla de mort.

Mes s'enganyan qui tal creuen. Al sentirse illigada per los brassos de aquell home, al veure sa cara casi a frech de sos llavis, al sentirse en son rostre la suau alienada que eixia de sa boca, ja no hi veié a son ballador tan sols; hi veié a son aimant.

Se sentí per primera volta gran, felís, amorosa... y com que en mitj de ses riallassas esbojarradas, tenia la Carme una ànima gran, no rigué no, ans al contrari.

Y ja may més rigué ab poca solta

y fins després, casada ab aquell home que tan felis la feya, no reya, no.

Las grans sensacions, las verdaderas alegrías, fondas, de l'ànima, lo colm de la felicitat no sà pas riurer.

L'alegría que s'ha de valdrer de la rialla és una alegría, una se'iciat passatjera.

JOSEPH M. RENDÈ.

Comentaris

Consideracions

Desde la restauració fins aquí, potser no s'havien vist mai unas eleccions de Diputats com las passades.

En Maura ha volgut demostrar que la sinceritat del govern no era cosa de broma, sinó ben seria, y ho ha seguit, puig si bé en alguns districte; hi ha hagut las tupinadas y escàndols de sempre, se veu ben clar que són los darrers badalls dels caciques de poble:

Per lo que's refereix a Tarragona, aquella sorpresa que deyam hi hauria per lo tercer lloc, ha resultat un xich més que sorpresa, puig los dos candidats republicans han anat molt amunt en vots, quedant en terra algun candidat quin triomf donava tothom per descontat.

Y lo que ha passat aquí, també ha ocorregut en molts districte, ahont los republicans, com si obeiguessin a una ordre secreta, s'han unit y han votat com un sol home, mentres los candidats dels demés partits lluitaven cada hú pel seu cantó y en general sense l'entusiasme de que han donat probas los republicans.

Aquest triomf del radicalisme, ha esverat y aturdit al Gobern, sobre tot a n'en Maura que confessa palesament que s'ha equivocat, y en efecte ha sigut així. Ell creya, que no hi havia por de practicar la sinceritat, perquè en un país tan bon jan com lo nostre, bastava l'influencia moral del govern pera que's pobles s'apresessin a votar als candidats ministerials; però no sigut així, y ara's trobarán ab una oposició que's hi donarà més de quatre disgusts.

No obstant, creyem que non'hi ha pera tant. Ni la república és tan apropi com molts innocents creuen, ni aquí passarà res d'extraordinari. Ara que'l triomf dels republicans cambiarà l'orientació de la política espanyola és indubitable; però, cap ahont? Això ja és més difícil.

Per de proposita la reacció qu'hi ha hagut en lo camp radical, portarà necessariamente la reacció contraria; mes clar: en lloc de debilitat als partits monárquics los enfortirà perquè devant del perill comú, devant del perill de perdrerho tot, faràn *tac-to de codos* y's defensaran tot lo que pugui; y pera defensarse ab èxit, tindrán de girar los ulls envers lo país y estudiar y atendrer llurs necessitats.

Ja tenim dit molts vegades que en qüestió de formes de govern estém curats de sustos y que lo mateix acceptem la república que la monarquia, perquè al cap de vall no's tracta més que d'una qüestió econòmica, y dintre'l principi autonòmic tant se val que a Madrid hi hagi rey com president. Per lo tant, som allí ahont eram. Las prèdicas revolucionaries faràn que tota la gent verament democrática, d'ordre y d'arrels y interessos en lo país, no tinguin altre remey que deixondir la són y preocupar-se dels assumptos públichs, aplegantse sota la bandera de l'autonomia regional pera defensar la nostra patria y's nostres interessos.

Això d'estarse a casa s'ha acabat, com també s'ha acabat que's goberns fassin lo que's hi dongui la gana sense comptar pera res ab lo poble.

Calendaris

Ara tot és fer calendaris, de que si succeirà això, si passarà allò altre, si'l govern actual no durará quatre dies, si d'aquí tres mesos, y qui diu tres, diu sis, hi haurà altra vegada eleccions de Diputats... Però vegin lo que són las cosas; jo, lo mateix que tothom, també tinch lo meu modo de veure los assumptos y molts vegades si ho encerto... ho endevino, gracies a l'experiencia que hi tret, de que casi sempre succeeix a Espanya lo contrari de lo que sembla llògic y natural que succeeixi. Fixintse sinó en los calendaris: diu *buen tiempo*? Segur que'l temps rúfol no's deixará surtit de casa. «Grandes lluvias» Tincan per cert que la secada ho cremarà tot. Y per l'istil tot lo demés.

Seguint aquest sistema penso, y tal vegada no m'erri, que aquí no passaran grans novetats y que las novas Corts duraran més que las altres. Jo avuy apostaria que viurà cinch anys, per la senzilla ràhó de que als monárquics, tal com van las cosas no's hi convindrà consultar, tan so-

vint com fins avuy, la voluntat nacional. Això portarà necessàriament la formació de Ministeris de concentració y no de partit, segons las exigències de la vida parlamentaria.

No hi pe'drà gran cosa, que tot vagi així y fins potser hi guanyarem que a les Corts no's perdi tant lo temps ab debats polètics i els quins los governs ne fugiran i com lo, gaire de l'aigua tèbia, y que s'ocupin més del nostre pà de cada dia o sia d'assumptos econòmics que avuy per avuy estan y deuen estar per demunt dels politichs.

En si, allà veurem.

Gracias a Deu!

Silvela acaba de dir
Ab molta gracia
Qu'ell se troba fracassat

En lo seu càrrec.

Y també afirma l'mateix

Lo Sr. Maura,

Per que en eixas eleccions

Hi anat a l'aigua.

Tot perquèls republicans

Com una onada

Als monárquics han vensut

En molts bandas.

«No sabia ja de cert

Qu'aquí en Espanya

Lo govern sols pot guanyar

Fent deu mil trampas?

«No sabian qu'el país

Bufa de rabia,

Y que si n'lli gan fort.

Ha de fè estragos?

Veu que la gent de Madrid

Menja y endrapa,

Quan los demés espanyols

Morim de gana.

Veu que per aquells no hi ha

Cap llei que valga

Que tallan a dret y a tort

Sens cap reparo.

Y per això està la gent

Ab vivas ansias

D'enjarlar a fregar

A raja tablas.

Tothom veu que ja han fet prou

Etzegalladas,

Y que si no ve un remey

Ve la debacle.

Per això tenen rahó

Silvela y Maura

Ab dir qu'estan fracassats

En los seus càrrecs.

Prò ab això no n'hi ha prou

Ab que se'n vajin;

Perquè pel mal qu'haurán fet

Deurà jutjarsels.

Sí en la sanch que va vessar

La jóvenalla

S'hi trova culpa d'algú

Es just que ho pagui.

Si en las guerras colonials

S'hi veu la farsa,

Es precís fè un escarmient,

Caigui qui caigui.

Pastillas Morelló

Obran per inhalació dels agents antissèptics, anti-catarrals y anti-asmàtics que's desprenen mètirs van desfentse per la boca. Curan la TOS, REFREDATS, BRONQUITIS, AUFECH, CATARROS, RONQUERA, ABCESSOS PULMONARS, etc., etc.

Farmacia de l'autor, Porta de l'Angel, 21 y 23 Barcelona

Comissions y Representacions

DE PRODUCTES NACIONALS Y EXTRANGERS

Centre d'Informació Comercial

al servei dels interessos de la circunscripció; és a dir, que abans que tot deuen tindrer per finalitat lo bé dels que ab sos sufragis los aixecaren a la Diputació a Corts.

L'injusta y a totes llums excessiva contribució industrial y l'exorbitant cupo de consums que a Tarragona són dels primers factors de sa decadència, ab major motiu quan aquí no podem recorrer, com fan altres pobles, a l'amparo del caciquisme que ls liura o poch menys de la contribució de consums, puig sols la pagan d'un modo nominal.

Temps endarrera, lo «Centro Industrial», entitat què's desvetlla pel bé de Tarragona, promogué la formació d'un expedient pera obtenir la rebaixa de la contribució industrial, expedient que tingué la trista finalitat que consegueixen tots los que se incou demandant rebaixas de tributació sian o no justas.

Devant d'aquella prova convincent de lo que podem esperar dels governants centralistes, semblava que's ànims havian quedat aclaraparts y resignats a que segueixi una situació insostenible, mes lo «Centro Industrial» donant novas probas de sus energies intenta remouer tan capdal qüestió, més la del cupo de consums, arribant a extremar tots los medis pera conseguir lo que creu de justicia.

A l'efecte, pera demà a las nou de la nit ha convocat lo «Centro Industrial» a una reunio a totes las entitats y premsa de Tarragona pera tractar dels importants assumpts més amunt esmentats.

Com sigui quèl «Centro Industrial» demana en l'invitació nostre modest concurs, debèm significarli què pot comptar ab nostre més incondicional apoyo, puig ara com abans creyem que la qüestió d'impostos deu preocupar d'un modo notable a Tarragona, puig no és just que ns resignem a pagar per una baixa de població que no tenim.

Avuy y en lo Saló de Llotja tindrà lloc a Barcelona, la poètica festa de's Jochs Florals, que és d'esperar se celebri sens los sorollosos incidents dels darrers anys.

Segons se deya en los círcols literaris, ha obtingut la flor natural lo jove poeta D. Joseph Pujals, nom fins ara desconegut, puig no s'ha publicat cap de las composicions de l'esmentat autor. Lo primer accésit a la Flor natural lo guanyà'l mateix Sr. Pujals y segon Joan M. Guasch.

Se deya també que D. Joseph Carbonell ha guanyat la Viola d'or y argent y un dels accésits a aquest premi D. Manel Folch y Torres.

Sembla quèl premi de prosa l'ha obtingut D. Joaquim Ruyra y l'accésit D. Enrich de Fuentes.

En la pròxima edició donarèm compte de quant fassi referencia als Jochs Florals.

Las darreres eleccions legislativas han donat a Catalunya un contingent de 28 diputats d'oposició per 16 ministerials.

Han resultat triomfants los següents catalanistes: Per Barcelona, D. Albert Rusiñol y D. Lluís Domènech; per Manresa, D. Leonci Soler y March; per Olot, D. Francisco Albó; y per Mataró, D. Trinidad Rius y Torres.

De tot cor los felicitèm ab la seguretat de que la seva gestió a las Corts de l'Estat Espanyol, serà beneficiosa pels interessos y pel perevidre de Catalunya.

S'estan ultimant los preparatius per la vinguda de l'*«Orfeó Català»* tan esperada pels ànimants de la bona música y de las glòries de la terra. En lo número vinent podrèm ja donar a coneixèr lo programa dels dos concerts, que com ja diquerem tindrà lloc per la tarda y nit del dia 31 del corrent, Pasqua de Pentes, al Teatre Principal.

Ha sigut sobreseït lliurement lo procés instruit per l'autoritat militar contra'l nostre dignissim company y amic en Geroni Estrany per

la publicació en aquestas planas d'un article que portava per títol «Orientació» y fou insertat en lo número corresponent al dia 12 del darrer mes de Setembre.

Molt nos plau poguer donar aquesta noticia, y al felicitarnos del resultat que ha tingut l'únic procés incoat fins ara contra nostra modesta publicació, donèm la més complerta enhorabona a l'amich Estrany, un dels caps més clars de Catalunya y que ab més fè treballa pel desvetllament patri.

Pernils gallegos.

Sohrassada de Mallorca.

Sixto Villalba.—Tarragona.

Los diputats proclamats en las juntas d'escrutini celebrades lo dijous en los caps de partit d'aquesta província, són los següents:

Per la Circumscripció de Tarragona-Reus-Falset, los Srs. Mayner y Nougués, republicans, y'l Sr. Morenes, conservador.

Pel districte de Valls-Montblanch, lo Sr. Canals, conservador.

Pel districte del Vendrell, lo señor Alegret, conservador.

Pel districte de Tortosa, lo señor Ayuso, conservador.

Pel districte de Roquetas, lo señor Puigcerver, liberal.

Pel districte de Gandesa, lo señor Bosch, canalejista.

Estampat a casa de nostre amich en Francesch Sugrañes hem rebut un llibre de quatrecentas planas intitulat «Leyendas d'Amor» original de D. Pompeyo Gener.

Dedicarem la deguda extensió a aquesta obra, limitantnos avuy, a acusarne rebut y a felicitarnos de que hagi sigut impresa en aquesta ciutat.

L'ilustrat director d'*«El Progreso Vallense»*, D. Ernest Boyer, ha tingut l'atenció d'enviar-nos dos exemplars de la «Cartilla electoral», elegants tomet de 60 planas, en la que's replicaban ab acert los drets y devers dels Presidents, Interventors y suplements que'n los días d'eleccions constitueixen las Mesas electorals.

Es un treball verdaderament útil, per lo que felicitèm al Sr. Boyer, a la vegada que li agraim la deferència que ha tingut ab nosaltres enviantnos los dos esmentats exemplars.

Ha mort a Reus la sevora D. Josepha Alsina Llaberia, Vda. de Carbonell, mare de nostre estimat amich D. Josep Carbonell, director que fou de nostre confrare local *La Creu*. Acompanyèm a l'amich Carbonell y demés família en lo dolor que experimenta per tant sensible pèrdua.

Convalecencias.—Ovi Lecitina Giol.

En los aparadors de l'acreditada botiga d'en Jové s'hi exposà ahir nit un magnífich llum de saló estil modernista, que'l reputat artista señor Danús ha construit pera la familia Alimbau d'aquesta ciutat.

L'aparell en qüestió, és de lo més artístich y nou que havèm vist, honrant als tallers d'ahont ha sortit y a l'amich Danús, qual reputació en aquesta classe de treballs és prou coneguda y celebrada.

Ab gran animació se celebren ahir las eleccions pera compromisaris, resultant elegits los Srs. Virgili, Sans, Escofet y Prat.

Com si's tractés de guanyar una gran batalla, tots los elements polítics prengueren la cosa ab gran interès, surtint derrotada la candidatura en la que hi figurava l'Alcalde, y ho sentim per quant això demostrarà que certas aliances, fetas ab elements que sempre l'han combatut a sanch y a foch, no poden donarli més que disgusts.

Magnificament impreta a l'estampa de S. Oliva, de Vilanova y Geltrú, hem rebut un volüm de 250 planas, intitulat «Varia», colecció d'articles de l'insigne escriptor tarragoni nostre distingit amich D. Joseph Pin y Soler.

Ha sigut sobreseït lliurement lo procés instruit per l'autoritat militar contra'l nostre dignissim company y amic en Geroni Estrany per

Avuy sols podem acusar rebut de aquesta obra y remerciar a l'autor y a l'editor sa atenció, prometen ocuparnos extensament de dit llibre en lo número pròxim.

Dilluns passá a mellor vida'l Doctor D. Joseph M. de Castellarnau, canonge de nostra Catedral.

Lo Sr. Castellarnau que a un talent poch comú, unia la condició de ésser un sacerdot model, s'havia captat l'apreci de totes las classes socials de Tarragona, essent sa mort molt sentida.

A sa respectable familia li transmetèm nostre més sentit pèsam y li desitjèm la resignació necessaria pera soportar aquest infortuni.

Lo representant de l'acreditat lico «Anís d'Or», que fabrican los señors Ribera, Valls y Masdeu de Molierua, nostre bon amich D. Jaume Duran, ha tingut l'amabilitat d'enviar-nos una ampolla de dit licor y varis prospectes anunciadors del mateix.

L'hem probat y sens exagerar podem dir que's tracta d'un licor esmeradament treballat y que'l fa digne de l'acceptació que té.

Orfebrería religiosa y ornamentals de Iglesia.—J. CABALLÉ GOYENECHE.

Aquesta nit tindrà lloc al Centre Català un ball extraordinari ab lo que's festejarà dignament la diada de la fira.

Com totes las diversions que s'organisan en aquello simpática casa; lo ball d'aquesta nit promet veures molt concorregut.

Se'n diu que han sigut proibidas las tombolas, rifas y demés medis d'engatissar a la gent que s'establia anys enrera a la Plassa de la Font ab motiu de la fira.

Ho celebrèm moltíssim, en benefici dels firaies de bona fè y del públich.

En l'últim consell de ministres se acordà autorizar la pesca del *bou* durant tot lo mes de Maig. Aquesta resolució ha sigut presa a petició dels mateixos pescadors quins no comprenen los seus interessos s'expenyen en allargar la temporada, sens considerar que lo que fan és esguerrar las crías y prepararse ells mateixos la miseria.

Una nova pena affligeix als aimants de la literatura catalana. Nos referim a la mort del notable escriptor don Therenci Thos y Codina, Mestre en Gay Saber.

Encara que en los últims anys lo Sr. Thos se dedicava poch al conreu de la literatura, sa mort ha ocasionat gran sentiment, puig pertanyent al grup d'entusiastas que donant l'importància deguda al Renaixement literari de Catalunya, prepararen lo desvetllament del poble y l'actual y explendorós moviment catalanista. Descansi en pau.

Dimars deixá d'exsistir a Reus, nostra respectable amich D. Antoni Pascual y Vallverdú, pare de nostre no menor amich D. Antoni Pascual y Cugat, president de l'Associació Catalana.

Era'l difunt Sr. Pascual, un dels prestigis del comers de Reus y persona que baix tots conceptes se feya digne de l'apreci de quants tingueren lo gust de tractarlo. Fou sa mort donchs molt sentida.

Acompanyèm a la distingida familia del Sr. Pascual, de tot cor, en son condol.

La plassa de la Font presentava ja ahir l'anunciació característica de la fira que avuy celebra nostra ciutat.

Com sempre, la fira quedará reduïda a joguines, quincalla y algunas altres parades de poca importància.

Camisas y corbatas alta novetat. Camiseria de Pau Brú, Comte de Rius, 20.

En obsequi als forasters que ns visitan ab motiu de la fira, aquesta nit

SI SENYOR

No hi ha cap confitura comparable a las tan anomenades pastillas ALONSO HERMANOS elaboradas a Logroño de fa mes de 40 anys. Són eficacment recomenadas per son agradabilis sim paladar y excelentes condicions nutritivas que las fan superiors a totes las imitacions.

Venda exclusiva: Ultramarins y comestibles de JOSEP CARDONA, Portalet, 1 y a Tarragona de las anomenades pastas italianas pera sopa, que's reben semanalment als estableciments Cardona, carrer del Portalet, n.º 1, Plaça de la Font, 51, y carrer de Apodaca, 27. Participem als consumidors de tan excellent pasta, que visitin lo deposit que tenen los señors Cardona, en lo que hi trobarán un variat assortit de ditas pastas italianas a preus sumament baratos.—Venda de pà y sopa «Gluten» pera'l diabetichs. Extens assortit de distintas classes de pastes nacionals y extrangers.

Portalet, 1.—Plaça de la Font, 51.—Apodaca, 27

se celebrarà a l'Atenèu l'acostumat ball que tant de renom ha alcansat sempre.

Segons comunica lo Deganat de Notaris, en cumpliment del xamós decret d'en Dato, aquest mes quedarà encarregat d'entendrer en tots los protestos de lletras y demés documents de giro lo notari D. Trinitat de Martorell.

Neurastenia.—Neurostéogeno Súgraines.

La festa del 1.º de maig, transcorregué en aquesta ciutat al lo major ordre, vagant tots los aficis.

No's celebrà cap meeting y la majoria dels treballadors passaren la diada al camp junt ab llurs famílies.

L'empresa de l'*Ilustració Catalana* anuncia la sortida del primer número d'aquesta publicació pera'l primer diumenge del vinent mes de Juny.

Lo prospecte que havèm rebut dóna una mostra de lo que será dita *Ilustració* en sa part material, a tos llums superior, y dels propòsits que animan a la redacció podrán formar-se nostres lectors complerts concepte per las següents ratllas que compon el prospecte:

«Volent sobretot que sia'l nostre periòdic un tornavèu, un mirall de la vida del nostre país, tota manifestació de la seva activitat, sia en lo ram que's vulga, trobarà un lloc preferent en aquestes columnas. Los avensos de l'industria y's nous camins per son perfeccionament; las modernas construccions, públicas y particulars, ab que s'embelleixen las nostres ciutats y campinyas; los productes de l'art decoratiu que cada dia va prenent més importància a tot arreu; las grans solemnitats y's principals aconteixements; tot lo que representa un esfors, un pas més en la via del progrés de la nostra terra, tindrà en nosaltres uns divulgadors decidits y, en lo que podrém, uns entusiastas auxiliars. No parlèm del nostre moviment purament artístich y literari, que aquest té sa representació natural en l'*Ilustració Catalana*.»

La nova publicació serà setmanal, tenint cada número setze planas. Des del primer començarà la publicació profusaument ilustrada de la novel·la postuma de l'insigne Vayreda «La punyalada».

Anuncia també l'empresa de l'*Ilustració Catalana* un concurs de fotografias del que'donarèm compte lo número vinent, puig avuy nos manca espai.

Hem rebut los primers números del nou confrare mallorquí *La Gaceta de Mallorca* setmanari de literatura y art que's publica a Palma.

Està molt ben presentat, figurant entre sos colaboradors l'eminente Mossèn Antoni M. Alcover.

Desitjèm al nou confrare molts anys de vida y ab qui corresponen ab lo cambi.

Divendres al matí hi hagué una explosió de gas en lo pis alt de casa la ciutat, degut a l'imprudència d'un aprenent de lampista que'n surti ab varias cremaduras al cap.

La forsa de l'exposició va enderrocar embans y destruir bona part del mobiliari del maser major de l'Ajuntament.

Avuy a las set s'administrarà la comunió general als malalts del Hospital Civil.

Com aquests últims anys l'acte se

limitarà a sortir la professió de l'Iglésia de l'Hospital desde ahont se dirà directament a las sales.

Cansat de provar específichs sense cap resultat, l'únich que m'ha fet surtit espesíssim cabell a la calva més gran que'l meu cap tenia, és lo vegetal «Azgar» del perruquer CASALS.

Boixets de puntas. Canonets de boix. Balart y Fill, Sant Peré de Torelló (Barcelona).

TIP. DE FRANCESCH

Xarop de hipofosfats CLIMENT

La llegítima marca "SALUD"

Srs. Climent y C.^a—Tortosa.—Molt Srs. meus: Lo Nen X. de tres anys, sofríà desde més d'un any d'una escròfula crònica. Cansat d'usar sens cap resultat quantas emulsions y reconstituyents se precontinen per aquets cassos, vaig ensejar los Hipofosfats Climent, trobant consol lo pacient, ja en lo primer frasco y molt prompte la curació completa.—Dr. Siloniz, Catedràtic de Barcelona.

Srs. Climent y C.^a—Tortosa.—Molt senyors meus: Puchiasséguarlos qu'en tots los cassos d'Asthenia presentats á la meva clínica á causa d'afeccions genitales provinientes de la falta de fixesa de las viscera abdominals (Enteròptosis) lo Xarop Climent marca SALUD m'ha donat inmillorables resultats.—Dr. Gibert, Especialista en parts y malalties de la dona.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Srs. Climent y C.^a—Tortosa.—Molt senyors meus: Haventse presentat á la meva clínica la Sra. D.ª N. N. afecta d'otorrònia, ab irregularitat en la menstruació, manca de gana y de forces, vaig prescriurelo lo Xarop Climent marca SALUD, y foren asombrosos los resultats, doncs en poch temps cobra appetit y forces y se li regularisen les reglas.—Dr. Letamendi.

Ovi

Lecitina

Giol

(Lecitina de rovell d'ou)

Tónic. Reconstituyent

Antineurasténich

Horas de classe.—PINTURA.—Classe pera noys: De set à dos quarts de nou del matí.

Classe pera senyoretas.—De dos quarts de dues à les tres de la tarda.

DIBUIX.—Pera senyoretas: A la mateixa hora de la classe de pintura.

Pera noys: De set à dos quarts de nou del vespre.

GABINET Y CLÍNICA DENTAL

DE
A. PONS ICART

SAN AGUSTI, NUM. 21, PIS SEGÓN, TARRAGONA

Tractament especial de las malalties de las dents y genivas.

Extracció de dents, caxals y arrels sense dolor.

Especialitat en emplastes, empomaduras y orificacions.

Perfeccionament en la construcció de pessses y dentaduras de totas classes.

MAQUINARIA

agrícola, industrial y vinícola

Compleit assortit en ferreteria

MARCELÍ VICENS

APODACA, 27, TARRAGONA

Unich representant en aquesta província de l'important casa de Barcelona, Srs. Ignaci Sanpere y C.^a, constructors d'aradas y bogits pera ondas llaurades y demés màquines agrícoles.

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció y Administració: Méndez Núñez, 6

Tarragona, trimestre..... 1 pesseta
Fora..... 1 »
Extranjer..... 2 »
Número d'avuy..... 10 cénts

Anuncis a prèus redults

EMULSIÓ NADAL

Única que conté'l 80 per 100 d'oli pur de fetge de bacallá

Aprobada y recomenada per las Academias de Metges y Apotecaris

LA MELLOR:

LA MÉS AGRADABLE

Ayqua naf SERRA

La Joya del Centre

Establiment de begudas

JOSEPH RIOLA

Tarragona.—22. RAMBLA DE SANT JOAN. 22.—Tarragona

Cervesa fresca Moritz, rebuda diariament de la fàbrica.

Horchatas y xarops fins, nectars y demés begudas del temps.

Dipòsit de gel.—Vins y licors de las més acreditadas marcas á prèus econòmics.

SE SERVEIX A DOMICILI

Serveys de la Companyia Trasatlàntica

Línia de Cuba y Méxic.—Lo dia 16 d'Abri sortirà de Bilbao, lo 19 de Santander y lo 20 de Coruña, lo vapor Alfonso XIII, directament pera Habana y Veracruz. Adapta passatge y carrega pera Costa firme y Pacífich ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l llitoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Nova-York, Cuba y Méxic.—Lo dia 26 d'Abri sortirà de Barcelona, lo 28 de Malaga, lo 30 de Cadiz lo vapor Manuel Calvo, directament pera Nova-York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, llitoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 d'Abri sortirà de Barcelona, lo 13 de Malaga y lo 15 de Cadiz, lo vapor Montserrat, directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de La Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, Sabanilla, Curacaví, Puerto Cabello y La Guaya, admeter passatge y carrega per Veracruz ab trasbord a Habana. Combinacions pera'l ferro-carril de Panamá ab les companyias de navegació del Pacífich, pera qual port admets passatge y carrega ab bitlets y coneixements directes. Combinacions pera'l llitoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris, ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Carupano y Trinitat ab trasbord a Curacaví.

Línia de Filipinas.—Lo dia 25 d'Abri sortirà de Barcelona, habent set les escales intermitentes lo vapor Isla de Luzón, directament pera Port-Said, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Africa, de la India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Línia de Buenos Aires.—Lo dia 2 d'Abri sortirà de Barcelona, lo 3 de Valencia, lo 15 de Málaga y lo 7 de Cadiz, lo vapor Patricio de Satrustegui directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Línia de Canàries.—Lo dia 17 d'Abri sortirà de Barcelona, lo 18 de Valencia, lo 19 d'Alacant y lo 22 de Cadiz, lo vapor M. L. Villaverde, directament pera Casablanca, Mazzagran, Las Palmas, Santa Cruz de la Palma y Santa Cruz de Tenerife, retornant a Barcelona per Cadiz, Alacant y Valencia.

Línia de Fernando Poó.—Lo dia 25 de Maig sortirà de Barcelona y el 30 de Cadiz, lo vapor Fernando Poó, ab escales en Casablanca, Mazzagran y altres ports de la Costa occidental d'Africa y Golf de Guinea.

Línia de Tanger.—Sortidas de Cádiz: dilluns, dijous y dissabtes. Pera més informes dirigir-se á son agent D. Emili Borrás.

Elixir á la Ingluvina GIOL

Es lo millor remey pera la prompte y segura curació de totas las malalties del

VENTRELL

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats. De venta en totas las Farmaciacs y en casa son autor, Passeig de Gracia, 4. Barcelona.

Farmacia Plana
al costat de la antiga
CASA FIGUERAS
REAL, 6.—Tarragona

Provista de medicaments moderns adquirits d'origen.—Compleit assortit de medicaments pera curas antisèpticas.—Especialitats nacionals y extrangeras.

Aygua minero-medicinal
TARRAGONA

Drogueria Plana
Antiga casa Figueras

Real 6, cantonada Rebollo 20

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un compleit surtit de drogas, sulfat y primeras materias para abons ab riquesa garantida y de importació directa.

PREUS LIMITATS VERITAT
Sofre FLORESTILLA de la millor marca
TARRAGONA

Academia Duarte

Carrer de la Palma, 2.—Tarragona

Se donan conferencies de tots los cursos de las Facultats de Dr. y Ciencias socials y Filosofia y Lletres, comprendent en aquesta darrera las seccions correspondents a las tres licenciaturess.

Lo curs, com en anys anteriors, comensarà'l dia 1.er d'Octubre, com aixís ho disposa l'art. 3.er del Reglament.

S'admeten alumnes internos y externos.

L'Academia compta ab suficient nombre de professors titulars pera cada secció.

Pera informes al Director D. Francesc Duarte, advocat, beneficiat de la S. I. Metropolitana.

CERVEZA

de primera calitat, se serveix á prèus reduhits en l'acreditat establiment

LA BATERÍA

Rambla St. Joan, núm. 39

Gran assortit de vins y licors de totas classes, marcas de primera y prèus econòmics.

S'arrendarà

núm. 16 del carrer de la Pau y número 15 de la del General Contreras, ab pago al comptat o a plassis.

En dit edifici hi ha cups de banta cabuda y dos pous ab aigua abundant reunint dit local condicions que podran instalar calsevol industria.

Pera tractar dirigir-se al mateix interessat, qu'avuy en dia l'ocupa, o bé al Joseph M. Pages, Enginier a Reus.

Lo Dr. J. Jordán

DENTISTA

Té l'honor d'ofrir á sos nombrosos clients y al públic en general, lo Galeret Odontològich que ab los millors avensos de la Odontologia moderna establiment á

Barcelona, Passeig de Gracia, 4, (cantonada al carrer de Caspe, junt teatres Tívoli y Novetats) y tenint aixís mateix avinent que opera tots

dilluns á REUS en sa antiga clínica dental

Plaça de Prim, núm. 2, primera

de las 9 del matí á las 5 de la tarda

Aquesta triple ayqua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada al

estò que té l'honor d'ofrir á sos nombrosos clients y al públic en general, lo Galeret Odontològich que ab los millors avensos de la Odontologia moderna establiment á

Barcelona, Passeig de Gracia, 4, (cantonada al carrer de Caspe, junt teatres Tívoli y Novetats) y tenint aixís mateix avinent que opera tots

dilluns á REUS en sa antiga clínica dental

Plaça de Prim, núm. 2, primera de las 9 del matí á las 5 de la tarda

A la menuda: Farmacia del Centro.—Tarragona.—Demanar AYQUA NAF